

BJELOVAR - Blagdan Sv. Josipa i ove godine bio je prekrasan dan ali i da nije, bjelovarski rukometni veterani opet bi se našli na starom rukometnom igralištu pokraj Sokolane i obilježili 19. ožujak, dan kada su 1955. godine odigrali prvu rukometnu utakmicu u Bjelovaru. Tradicija tako i dalje traje iako ih je svake godine sve manje, a glave onih koji se odazovu pozivu sve intenzivnije krase sjedine i sve teži hod. Okupilo ih se ovog puta oko tridesetak iz različitih generacija, neki su zbog bolesti i dalekog mjesta stanovanja izostali, a neki su, poput Nedeljka Prodanića, potegnuli čak iz Italije. Neizostavan je bio i Josip Pećina koji je na svoj imendan počastio sve prisutne svojom čuvenom šljivovicom. Došli su i iznenadili se jer pokraj Sokolane nisu zatekli staro rukometno igralište već ogromnu rupu na kojem mjestu će se, po odluci grada Bjelovara, izgraditi podzemna garaža. Ipak, iznad garaža biti će i novo igralište prilagođeno malim sportovima. Našli su se tako na okupu i Antun Antolić, Vlado Turković i Mladen Tribuson, igrači koji su bili u sastavu prve utakmice odigrane na Vojnoviću protiv ondašnjeg garnizona JNA te prvi i najuspješniji trener bjelovarskog rukometa prof. Željko Seleš, koji se, usprkos 84 ljeta na plećima, vrlo dobro sjeća prvih početaka ali i kasnijih čudesnih uspjeha bjelovarskog rukometa.

{clgallery}images/stories/Na_sva_zvona/Sport/2013/ozujak/rukometni_veterani_20_03_2013/galerija/{end-clgallery}

»Na prvoj utakmici u dvorani na Vojnoviću, prilagođenoj samo za tu utakmicu, uvjeti su bili grozni a iz poda su virili čavli, a prašine koliko hoćeš. Kasnije prvenstvene utakmice igrali smo na otvorenom pokraj Sokolane, a na terenu su bili zemlja žutulja, leš i kasnije asfalt ali to nas nije spriječilo da smo ubrzo postali najjači klub ondašnje države i nanizali devet naslova prvaka. Jedna od generacija bjelovarskog rukometa, ona iz 1972. godine, popela se na krov Europe u Dortmundu protiv Gummersbacha (19:14), a svi uspjesi ORK Partizana na domaćim i međunarodnim susretima, udarili su temelj kasnijim uspjesima hrvatskog rukometa. Mi veterani bjelovarskog rukometa ove obljetnice ćemo obilježavati dok budemo živi a kasnije generacije to nikad ne smiju zaboraviti« - ističe najtrofejniji bjelovarski rukometni trener.

Navirala su sjećanja i na zajedničkom ručku i kasnijem druženju u Konobi Feral uz birana jela i pića a skup je uvećao i gradonačelnik Bjelovara Antun Korušec. Od onih koji su našli načina da opet na Josipovu budu na kulturnom mjestu bjelovarskog rukometa, bilježimo: Željko Seleš, Antun Antolić, Tugomir Bubić, Dragutin Čuković, Marijan Dušek, Ratimir Đurašević, Tomo Galjer, Nikola Hasan, Marijan Jakšeković, Novica Kovačević, Milenko Mijakić, Zlatko Pavljak, Josip Pećina, Sveto Filipović, Nedeljko Prodanić, Zvonko Varga, Miroslav Pribanić, Zvonko Jandroković, Željko Vidaković, Mladen Tribuson, Kruno Turković, Vlado Turković, Marijan Tomec te ondašnji predsjednici kluba Milan Usumović i Tomo Ribarić te 92- godišnji Maks

SVAKE GODINE NA JOSIPOVO

Autor Milan Starčić

Srijeda, 20 Ožujak 2013 11:17 - Ažurirano Srijeda, 20 Ožujak 2013 11:20

Šminderovac- najtrofejniji vođa puta.